

Dagboek 2 8 oktober 2018

We beginnen de werkweek met een bestuursvergadering. Vooraf gaan we samen ontbijten in een lokaal restaurant: een bord rijst met kip, of een noodlesoep.

Met zo'n goede bodem in de maag moet het lukken vandaag. Hoewel de vergadering om 9 uur staat gepland, beginnen we pas om half 11. Want dan is iedereen gearriveerd. Het is Pchum Ben, te vergelijken met ons Allerheiligen, alleen duurt het hier 3 dagen. Veel mensen gaan op weg naar hun geboorteplaats om hun overleden familieleden te eren. En dus is het druk onderweg. We hebben pepernoten meegenomen uit Nederland en zetten die op tafel.

Koy begint de vergadering met het lezen van psalm 111, legt uit dat onze wijsheid en kracht van God komt en dat we daar niet zonder kunnen. Daarna bidt hij met ons. We krijgen van alle bestuursleden een update over de situatie in hun werkgebied. In alle districten heeft men

te kampen met wateroverlast. Dit is de laatste maand van het regenseizoen. Er is veel regen gevallen en nog regent het elke dag. Veel gewassen zijn verloren gegaan. Huizen zijn weggespoeld en overal is dus voedseltekort en woningnood. Bijvoorbeeld een gezin met vijf kinderen, zesde op komst, hun huis is helemaal ingestort en gedeeltelijk weggespoeld. Ze zijn dakloos.

Er wordt gevraagd om meer huizen en voedsel voor arme gezinnen. Omdat wij in Nederland deze zomer al een extra inzameling hebben gehouden voor de watersnood, kunnen we deze extra aanvragen nu toezeggen. Daar zijn ze heel blij mee. Dank aan alle donors in Nederland. Ze zullen na Pchum Ben meteen beginnen met de huizen te bouwen en voedsel uit te delen.

In één van onze dagboeken van ons vorige werkbezoek staat het verhaal van een gezin met vier kinderen, waarvan de moeder blind is, en de vader maar één arm heeft. Zij kregen een nieuw huis. De vader had een grote groentetuin die nu helemaal onder water staat.

De twee oudste zonen van 18 en 16 jaar krijgen nu een opleiding op de Cambodjaans Thaise Technische School (CTTI) in Phnom Penh. Die opleiding duurt twee jaar en kost € 1.100 per student. Deze jongens kunnen niet lezen of schrijven, maar de school heeft hier een speciaal programma voor, zodat ze toch kunnen worden toegelaten.

Maar er is nog een ander probleem.... De komende twee jaar kunnen ze dus niet thuis meehelpen om geld te verdienen voor het gezin. En dus heeft Spien besloten om dit gezin tijdelijk te ondersteunen met rijst, zodat er toch eten is en de jongens de opleiding kunnen voltooien. Ze zijn verzekerd van een baan na het afronden van de studie. Op deze manier is er in de toekomst toch hoop voor dit gezin.

Het gezin met een blinde moeder een gehandicapte vader, zoals we die in maart dit jaar aantreffen. De twee oudste zonen staan hier niet op de foto, die waren destijds aan het werk.

Veel zaken passeren de revu. De microkredieten zijn in de meeste gevallen een succes. Maar er zijn natuurlijk ook problemen. In sommige gevallen kan de lening niet worden terugbetaald. Het komt ook voor dat een gezin vertrekt met onbekende bestemming. De vrijwilligers voelen zich hierdoor bezwaard omdat het geld niet terug komt. Sommige irrigatieprojecten kunnen nog niet worden afgemaakt door de hevige regenval en het hoge water.

We horen ook dat in heel arme gebieden de kinderen niet naar school gaan maar thuis mee moeten helpen. Of ze gaan werken, bijvoorbeeld in de rubberplantages, om latex verzamelen. Veel kinderen in die gebieden kunnen niet lezen of schrijven. Maar is er dan geen leerplichtwet? Nee, want die zou niet uitvoerbaar zijn. Geldstraffen zijn geen optie, gevangenisstraffen zouden met plezier worden aanvaard. Dat biedt namelijk gratis onderdak en eten. En zo zie je maar weer, wat in Nederland de gewoonste zaak van de wereld is, is hier vaak ondenkbaar.

Rond 5 uur sluit Koy de vergadering met gebed en gaat iedereen naar huis. Sommigen moeten nog een uur of 3 rijden. Anderen gaan op bezoek bij hun familie in verband met Pchum Ben. De komende twee dagen is iedereen vrij.

Dinsdag 9 oktober

En dus doen ook wij het een beetje rustig aan. We hebben genoeg voorbereidend werk te doen op onze kamer in het Spien kantoor. En 's middags gaan we de stad in. Het is ongelooflijk rustig, sommige straten lijken wel uitgestorven. Dat maak je niet vaak mee. De meeste winkels en bedrijven zitten dicht, iedereen is naar zijn

homeland voor familiebezoek. Wij gaan met een Pass-app tuk-tuk naar de riverside. Sinds een jaar is dat een nieuw vervoermiddel in de stad, die je met een app op je telefoon kunt bestellen. Voordeel is dat je nooit lang hoeft te wachten en je ook niet hoeft af te dingen. Er is een vast tarief en het is ook nog eens goedkoper dan een normale tuk-tuk, want ze rijden op LPG. Zelfs aan de riverside is het een stuk rustiger dan normaal. Morgen gaan we op reis naar het noorden, naar Siem Reap, de plek waar de beroemde tempels zijn. Maar dat is niet ons reisdoel deze keer. We gaan op bezoek bij een andere organisatie. Daarover meer in ons volgende dagboek.

